

SNOWBORDERICA ANA I PUSTOLOV IGOR život u pokretu

Kvalificiran samostalan traser

“Mislim da je došlo vrijeme da te unaprijedim u samostalnom traseru. Sutra je dan. Jesi za?” - uz večeru mi kaže Igor.

Ponosna i puna avanturističke sebe pitam ga koje su to kvalifikacije koje sad imam da mogu u samostalna istraživanja. “Pa recimo to da imaš mobitel i možeš me nazvati da dođem po tebe ako nešto pođe po zlu.” Super, hvala. Rugaj se drugoj budali. Sutra ću ti pokazati tko je rođeni traser. Bez tebe! Zvonči nas bojažljivim zamahom šape podsjeti da još nismo bili u šetnji, pa prekidamo razgovor i izlazimo iz svoje vile na još jedno nasumično dvorište usred ničega. Ova nas je lokacija čak počastila i s pipom za vodu što znači da će danas pasti raskošno tuširanje. Utačemo par desetaka litara po principu, Igor tegli, Ana utiče, a Zvonči hoda pored Igora kao moralna podrška i sapliće mu se u noge. Tišina, svjež zrak, čak ni mojih vjernih prijatelja komaraca nema. Zanimljivo je kako na nekim lokacijama, koje možda i ne izgledaju obećavajuće, kao da si parkirao u energetske oazu. Sve je tako neobjašnjivo ugodno i ti zaspeš snom pravednika.

Cjepidlaka

Kopam žlicom po svojoj drugoj dinji dok mi Igor prebacuje rutu na telefon. Danas idem lagana. Bez ičega. Zamislijam neko lebdjenje po proplancima i ne želim da mi išta skače po ruksaku. Dvije dinje bi trebale biti dosta tekućine za poludnevnu aktivnost. Klasični moj optimizam. “Znači, ti ideš po kanjonu, a ja ću iznad njega”, prekida mi misli Igor. “Pogledaj kakva je špilja ako te nije strah i onda se nađemo tamo negdje prije nego ti nastaviš sama.” Mene strah? Opet on glumi frajera. Pa koji je problem ući u špilju?! Imam lampu. Idemo! Akcija!

Razdvajamo se po planu, njih dvojica nejakih po putu, a ja ravno u kanjon. Bijele, kao brašnom posipane, stijene su mi nova podloga pa koračam pažljivo. Zanimljivi se oblici izmjenjuju kao loše posloženi rimski put, a preda mnom se otvaraju zidovi kanjona. Baš mi je ovo jako fora, a ne bismo znali ni da postoji da Igor slučajno nije nabasao na to negdje na internetu. Svako malo, put mi zaustavi neki vapneni slap, ali tekstura mu je mekana, a utori za stopala stvaraju prirodne stepenice. Kamenne stijene oko mene postaju sve više i veliki slap daje do znanja da se ovdje neću popeti. Zaobilazim ga s jedne strane, dok mi Igor s vrha kanjona dovikuje: “Vidim te!” Jadna, ne može bez mene ni pola sata. Stojim na platu između kristalno čistih bazenčića i mahovinastog kamenja. Špilja je točno iznad mene, ali kako doći do nje? Uobičajeno izabirem krivi put i dok se

kližem po siparu, Igor i Zvonči su već na platu. Zvono liježe u vodu kao znak protesta, a mene Igor navigira nazad, jer je on najbolji put do špilje naravno uočio odmah. Opa! Koja dvorana već na samom ulazu. Malo previše šišmiša za moj ukus, ali divno. “No super, to smo vidjeli, idemo van”, okrećem se Igoru, na što mi on odgovara: “Čekaj, to je tvoja ideja istraživanja špilje? Pa nismo ni ušli. Odlično bi ti to sama istražila. Velika dvorana, šišmiši, nema dalje, gotovo!” Svjesna istinitosti ove izjave, vadim lampu, dajem je Igoru i sakrivam se iza njegovih leđa. Šišmiši, stižem, pripremite se! Nakon velike dvorane, ulazimo u užu, ali dužu s jezerom. Odsjaj svodova i čiste vode ovu klaustrofobičnu situaciju čini nekako ugodnijom, a ja si mislim da sama ne bih došla ovako daleko ni pod razno. To je kraj. Ne možemo dalje. Ili ipak možemo. Igor uočava rupu u svodu i nestaje u prostoriji iznad. Gušt! Ovdje sama ne bih ušla da me unutra čeka tona svježih smokvi. Znam da mi Igor čita misli i smiješno mu je, ali mi daje ruku da se popnem i miri s činjenicom da je ta ruka sad moja, jer ja ne puštam. Možda bi se i moglo dalje, ali ovo će biti dovoljno.

Zadovoljni izlazimo van, on zbog uspješnog istraživanja, a ja samo zbog izlaska. Meni ne treba puno za sreću. Zovemo Zvončija koji se ostao točati u vodi, pa kratko sjedamo na kamen pod hrđavo crvenu stijenu. Došao je trenutak da krenem dalje sama. Odvažno kažem da ih samostalni traser pozdravlja i krenem. “Ej, ideš u krivom smjeru, ti samostalni traser”, Igor mi iz ležećeg položaja dobacuje nakon što

Ovih sedam sati za mene je trajalo danima. Tri puta sam se skoro vratila, tri puta izgubila i svejedno mi je drago da sam išla. Znam da u meni postoji čovjek koji je nekad živio u prirodi. Doći će dan kad ću se u šumi osjećati sigurnije nego u gradu

me pustio da malo odhodom. Cjepidlaka! Okrećem se, prolazim pored njih i nestajem u pravom smjeru. Do vrha stižem za manje od pola sata, a pogled seže od Velebita do Karinskog mora. Puteva baš i nema, ali sve je vrlo prohodno, pa znatiželjno koračam po rubu kanjona koji čine plosnati kameni balkoni. Fora je ponekad biti sam. Druga je razina svijesti biti okružen divljinom bez druge čovjekolike životinje. Krećem se kroz prekrasne travnate livadice, nešto manje prekrasnih oštih trava. Srećom imam duge čarape, ali i kroz njih je bolno. Ponekad nailazim kratko na put, ali jasno mi je da je prošlo neko vrijeme od kad je čovjek ovdje hodao. Par tragova nekadašnjih nastamba, no osjećaj pustoši je iznenada postao jak. Stari makadam mi na kratko olakšava kretanje. Prevrćuće je da trčim, moram čuvati energiju. Sljedeće selo je na vidiku. Možda tamo ima nekoga. Prazne

kuće, škripavi prozori, prilično sablasno i usred bijela dana. Vidim put na drugoj strani, ali ne vidim način kako doći do njega. Pokušavam se probiti i ovo postaje moje izgubljeno kruženje broj 1. Nanjušivši nemir, pridružuje mi se 10-ak muha koje su me pratile do kraja, i vjerojatno čekale da umrem. Neeee! Prestao mi je raditi gps! Više nemam rutu koju mogu pratiti. Divotal! Vraćati se par sati nazad u ovako žednom stanju ne veseli me i odlučujem nastaviti po vlastitom nahođenju. Znam da moram doći na greben s vjetrenjačama, a njih vidim.

Prisebna

Iako tako daleko. Put mi opet nestaje i ja ulazim u izgubljeno kruženje broj 2. Ovaj put još neugodnije. Raslinje je taman dovoljno visoko da se ne mogu pozicionirati, a dehidrirani mozak počinje vidjeti putove gdje ih nema. I taman kad sam pomislila da ovo postaje opasno, izbijam na nešto što je sigurno put. Smirenijeg pulsa, ali još veće žeđi, krećem prema grebenu, a misli mi skreće pogled na zelene brežuljke i neobične suhozide. Tijelo tetura kao da imam par promila alkohola u krvi, ali još uvijek sam dovoljno prisebna da se zaustavim na masivnim kamenim blokovima i pogledam u daljinu od kuda sam krenula. Za sat vremena izbijam pod prvu vjetrenjaču. Ipak ću preživjeti bez da zovem Igora. Još samo par kilometara kotrljanja i sigurnost kampera me čeka u najbližem selu. “!? kakva je ocjena rute, moj samostalni traseru?”, pita me Igor dok mi toči već treću bočicu vode. Pokušavam nešto reći, ali glas mi se još uvijek nije vratio. Ovih sedam sati za mene je trajalo danima. Tri puta sam se skoro vratila, tri puta izgubila i svejedno mi je drago da sam išla. Znam da u meni postoji čovjek koji je nekad živio u prirodi. Doći će dan kad ću se u šumi osjećati sigurnije nego u gradu.

kalendar

SRPANJ

Marići trail

21. srpnja
Marići (Kanfanar)
Trail utrka
Marići trail u večernjim satima
21. srpnja, u dužini od 5 ili 10 km, bit će pravi doživljaj za vas

MTB Radini

22. srpnja
Radini (Brtonigla)
18. ljetna biciklijada
Ruta vijuga okolicom Brtonigle i priobaljem sjeverozapadne Istre, duga je oko 30 kilometara i kreirana tako da sudionici upoznaju svu raznolikost lokalnog kraja

Rekreativna biciklijada

28. srpnja
Kanfanar
Popularna dječja biciklistička

rekreativna manifestaciju u povodu tradicionalne pučke fešte Jakovlja. Staza je duga 10 km, vozi se asfaltiranom cestom. Prijave se vrše putem e-adrese grafika@pu.t-com.hr ili neposredno prije početka biciklijade

KOLOVOZ

22. atletska utrka Grada Labina

11. kolovoza
Labin, Stari grad
Prijave & info: ervin.akalbona@gmail.com, u prijavi navesti ime i prezime, godinu rođenja, klub ili grad za koji nastupa i veličinu majice
Startnina: 30 kuna na žiro račun (IBAN) HR5924020061100651467 do 9. kolovoza, na dan utrke 60 kuna
Start: 17.30 sati dječja utrka (2,1 km), 18 sati glavna utrka (8,4 km)

Treking pod zvjezdama

14. kolovoza
Raša

San Rocco bike

15. kolovoza
Brtonigla
20. rekreativna biciklijada

Planinarski pohod na Skitaču

15. kolovoza
Labin, Stari grad
Start: 8 sati, glavni trg u Starom gradu

Bale pod zvjezdama

18. kolovoza
Bale, Trg La Musa
MTB utrka
Start: 22 sata
Staza: 22 km uličicama Bala

Startnina: 30 kuna
Prijave: grafika@pu.t-com.hr ili neposredno prije početka utrke

Tour po Žminjštine

23. kolovoza
Žminj
Rekreativna MTB biciklijada
Start: 16.30 sati, kod javne vage
Staza: 25 km

Puntatlon

25. kolovoza
Umag, Park Humagum
Utrka akvatlona (400m plivanja + 4km trčanja)
Info i prijave: Olimpik Umag, 098 351 384, olimpik.umag@gmail.com

Điro od Čitanove

26. kolovoza
Novigrad, Porporella
Rekreativna MTB biciklijada
Start: 9 sati